

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 222.

Solgte Session.

55de Møde.

Fredagen den 7de December. Kl. 10.

(Forsfat.)

Ordføreren (Sessen): For Staten, som skal værne om sine Loves Overholdelse gennem Straffen, saavel som for Communen, der skal gjenoptage den straffede Forbryder i sit Skjød, er det af den høieste Betydning, at Straffesystemet er ordnet saaledes, at Straffen kan være virksom, baade til at affrække fra Forbrydelsen og til at forbedre Forbryderen. Som mere derfor vore Straffeanstalter hidtil snarere have været Planteskoler for Forbøvelsen end egentlige Forbedringsanstalter, bestemere er ogsaa i de senere Aar fremtraadt Nødvendigheden i at sørge for, at Straffens Diemed kan blive fyldestgjort. Det vil af Betænkningen sees, at Udvalget fuldkommen anerkjender den Bestræbelse, der i en længere Aarrække fra Regjeringens Side er skeet henimod dette Maal, og ligeledes vil det sees, at Udvalget, hvad Antallet af Fængslerne angaar, i alt Væsentligt kan slutte sig til det foreliggende Lovudkast. Det er kun med Hensyn til Tiden, til hvilken og Maaden, hvorpaa de Bygningsforanstaltninger, som af Regjeringen er bragte i Forslag, skulle gennemføres, at der hersker Meningsulighed. Udvalget erkjender, at det vil blive nødvendigt at komme til Opsørelsen af en ny Straffeanstalt paa Christianshavn for qvindelige Fanger, at det vil blive nødvendigt at ombygge Straffeanstalten i Viborg og ligeledes ombygge endeel af Tugt- og Forbedringshuset paa Chri-

stianshavn og endelig at nedlægge nogle ældre Straffeanstalter; og det er saa langt fra, at Udvalget har villet modarbejde den gode Stræben, der fra Regjeringens Side vises til at faae vort hele Fængselsbygningsvæsen paa en heldig Maade endelig affluttet, at det meget mere har ønsket yderligere at befordre det Diemed, der saaledes fra Regjeringens Side tilfigtes. Det er navnlig Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang den allerhøieste Resolution af 1842 skal fyldestgøres, hvorom Meningsuligheden mellem Udvalget og Regjeringen har dreiet sig. Jeg kan imidlertid ikke troe, at denne Mangel paa Enighed er tilstede i nogen væsentlig Grad; jeg troer, at Regjeringen ligesom Udvalget har havt Diet skarpt fæstet paa, at den Ordning, der var nedlagt i Resolutionen af 1842, virkelig var god og hensigtsmæssig og ikke bør opgives.

Udvalget har forment, at Cellesystemet eller, som jeg vil kalde det, Censomsystemet har sine store væsentlige Fortrin fremfor ethvert andet af de hidtil anvendte Straffesystemer, og derfor mener det ogsaa, at det bør komme til Anvendelse, saavidt det kan bestaae med de tilbørlige Hensyn til Økonomien. Det synes i Sandhed ikke, at noget af de andre Systemer, der ere bragte i Anvendelse, hidtil har virket enten tilstrækkelig affrækkende eller tilstrækkelig forbedrende. — Jeg troer, at det vil erkjendes af Enhver, der har havt med Fængselsvæsenet at bestille, at der ikke for den store Fleerhed af Forbrydere ligger noget virkelig Affrækkende i den Maade, hvorpaa Forbrydere hidtil have været behandlede under Sam-